

عنوان مقاله:

ساماندهی بافت های فرسوده نمونه موردی بافت آبکوه مشهد

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

جواد بابایی - دانشجو دکترا برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی

مهسا جمعه طریقه - دانشجو رشته مهندسی شهرسازی دانشگاه خاوران

مهديه عاكف - دانشجو رشته مهندسی شهرسازی دانشگاه خاوران

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر با توجه به تحولات سریع علمی و فنی و به تبع آن دگرگونی در ساختار کالبدی، اقتصادی و اجتماعی شهرها و همچنین مطرح شدن نظریه توسعه پایدار شهری، اهمیت نوسازی واحیاء بافتهای فرسوده و ناکارآمد بیش از پیش مشخص می گردد. شکل گیری بافتهای شهری و تغییرات فیزیکی صورت گرفته در گذر زمان درواقع انعکاس و تصویری از مجموعه علل اجتماعی، اقتصادی، انسانی و طبیعی بوده که در یک قلمرو جغرافیایی ظهور و بروز پیدا می نماید. در طول دهه های اخیر اثر بخشی و تقابل عوامل اقتصادی - اجتماعی و جمعیتی بر یکدیگر، ضمن تغییر در فضای ساخته شده شهری، نواحی اطراف را نیز در مقیاس وسیع با سیمای کاملاً جدید فضای کالبدی شهر افزوده و بدین ترتیب تعادل و پیوستگی سنتی فضای کالبدی و نقش عناصر مهم آن در هم شکسته شده است. نهضت نوسازی و ساماندهی بافت های فرسوده شهری، به مفهوم یک خیزش عمومی برای نوسازی واحدها و محلات فرسوده شهری است. این خیزش عمومی در صورتی تحقق می یابد که بستر آن فراهم و پیش نیازهای آن تامین شده باشد. روش تحقیق در این مقاله با توجه به موضوع، اهداف و فرضیات تحقیق، به صورت کتابخانهای، میدانی مشاهده، مصاحبه و پرسش نامه است. با توجه به تجزیه و تحلیل داده ها، استفاده از نرم افزارهای مختلف مانند Auto, SPSS, GIS، نتایج تحقیق نشانگر آن است که کمبود امکانات، خدمات شهری و تاسیسات زیربنایی سبب مهاجرت ساکنان بومی به مناطق دیگر شهر شده و باعث منفی شدن نرخ رشد جمعیت بافت، طی سال های اخیر شده است و از طرف دیگر به خاطر وضعیت اجتماعی - اقتصادی ساکنان بافت، سبب شده تا روند بهسازی و نوسازی درون بافت کند شود، که این عوامل سبب فرسوده شدن و تخریب بیشتر بافت شده است.

کلمات کلیدی:

ساماندهی، بافت فرسوده، بافت قدیم، کاربری اراضی شهری، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/617396>

